

Ma Még Együtt

Edda Müvek

Ma még együtt, és nincs tovább,
Átkozottul kemény a világ,
Lenyúztunk egymás agyából éveket,
Szél fújja már az érzelmeket.

Úgy éreztem kevés, amit adhatok,
Pedig dehogy ... és ma már hol vagy te és én hol vagyok?

Téboly, hogy ott vagy, és én várlak,
Idegen kéz nyúl tested felé.
Csak a vágy ereje halványul el lassan,
S már nem hazudunk egymásnak reményt.

Rád gondolok és újra látlak,
A napfény áttetszik a hajad szálain.
Ha álmodom veled, szívem szivárvány fényeiben lebeg,
De jéghidegek a reggelek.

Istenem, pedig már fogtam a kezéd,
Csak nem mertem mondani: Szeretlek, szeress!
Templomok lépcsőin várom a csodát,
Az idő törvényt ül, s lassan kipipál.